

Svenska Shirehästförbundet – Karin Emilsson

Jag heter Karin Emilsson bor med min man Sigge o 6 shirehästar på en hästgård strax utanför Sollefteå.

Jag har i ett tidigare nummer av Giganten berättat om hur jag pga. en kollision med bil-tåg fick en whiplashskada o pga min smärtproblematik fick göra mej av med mina 3 halvblod som jag tävlade i körning (enbett o par), hoppning o dressyr. Hur då Sigge bestämde att nu skulle han skaffa häst - en shire... Det blev den då 2 åriga hingsten Metheringham Upton Saint James (Storfot) i dag 16 år gammal.

När jag blev lite piggare igen så fick inte Sigge ha honom i fred o jag ville kunna köra par igen, så då införskaffades Cumeragh House Chiefton (Dunder) även han nu 16 år gammal. Han fungerade inte bra som körhäst o eftersom Sigge ville behålla honom så fick han lära sig att rida... :)

Med Storfot har jag tävlat i hoppning (120 cm), dressyr (tom. Msv), terränghoppning (90 cm) samt körning både enbett o par (tom. LättA) Vann DM i körning 2010. Sedan har vi Westside My Friend Billy o Ashes Captain båda 5 år, Westside Calico 4 år samt foderhästen Kolemagårdens Isadora 14 år gammal.

Mitt hjärta klappar lite extra för körning av alla slag o våra hästar går att köra enbett, par, tandem o unicorn. Både tremoments sportkörning, brukskörning o olika uppdragskörningar.

Jag har även en dröm om ett fyrspann så vi for över till England förra våren för att leta passande hästar. Vi hittade Captain o Calico som båda var i stort sett

ohanterade när de kom hit vid midsommar 2015. Vi satte igång med hantering, miljöträning o inkörning under sommar o höst.

Med Captain gick det raka spåret o han kördes både enbett o i par före vintern. Calico är en blygare gosse så det har tagit längre tid men även han gick i vagn före vintern. Klickerträning o miljöträning är alltid ett viktigt inslag i all vår träning. Vi är ute med våra hästar på så pass mycket olika uppdrag så hästarna behöver/måste vara trygga o sansade oavsett vad som händer runt omkring oss. Vi tränar på allt vi kan hitta på: Traktorer, redskap, presenningar, flaggor, lastbilar, ATV, cyklar MC/moped, snöskoter, eld, barnvagnar, paraplyer, oljud o skrammel mm.. När kylan kommer fortsätter vi inomhus. Lite olika trick tränas in, presenningar att gå på, dra efter, samt vara under, olika övningar med yogaboll, olika typer av ”prassel” o skrammel mm. Drönare har alltmer börjat dyka upp när vi är ute på uppdrag, så för att träna på det så har vi kastat frisbee, glidflygare samt kört radiostyrd helikopter runt hästarna.. :)

Vinter här i norr innebär snö! Det bästa med det är: Rena shireben! :), slädkörning samt att tolka. Vinterträningen för våra hästar innebär en hel del snöplogning. Vi bor nära ett fd. militärt övningsområde med gott om grusvägar. Numer är regementena nedlagda så får vi sköta snöplogningen själv. Jag brukar köra snöplogen med en häst o ha en på släp för att sedan skifta, för att få så mycket som möjligt skottat utan att behöva köra hem mellan varven. Har det kommit mycket snö blir det två som får hjälpas åt att dra plogen. En annan uppskattad aktivitet är slädturer, både enbett o par. Vi har haft folk från hela Sverige samt runt om i Europa som kommit o åkt på våra turer med släde, bjällror o facklor när det skymmer.

Tolkning är nog min o hästarnas absoluta favorit vinteraktivitet!! Hästen har tolksele, jag har slalomskidor, ett draghundsbälte, en expanderlina som fäster i

bältet o i tolkselen. (Linan löser ut vid kraftiga ryck som om jag skulle ramla tex.) Det ger mej fria händer att hålla tömmen så jag kan styra hästen. Hästarna ÄLSKAR detta lika mycket som jag. Vi flyger fram efter vägarna i alla gångarter.. :)

I februari satt jag på Captain för första gången o det var som oftast med inkörda hästar inga konstigheter. De kan ju det där med att gå rakt fram, styras o stanna på kommando.

I mars klantade jag till då jag halkade o ramlade ner från mina uppsittningsstubbar o slog illa axeln när jag landade. Det resulterade i operation den 11 mars där de

skruvade ihop nyckelbenet som lossnat från infästningen i axeln o slitit loss ligament runt hela axeln o skulderbladet. :(Med armen i mitella så var det bara att bygga en provisorisk rundcorall den sk. "tigerburen" så att jag skulle kunna jobba o hålla igång hästarna med löslongering o frihetsdressyr. Det tyckte både hästarna o jag var så roligt att en permanent "tigerbur" nu är under uppbyggnad. Jag kunde ju inte hålla mej så länge utan ridning, så med arm i mitella o en stel halskrage (som jag alltid har när jag rider), tog jag mej upp barbacka på Storfot ett par veckor efter operationen. Möter naturligtvis en man som synar oss uppifrån o ner samt kommenterar:

"-Ska du verkligen rida i ditt tillstånd?"

"- Jodå! Svarar jag, det är inga problem!"

Efteråt inser jag ju hur det måste se ut, han kunde ju inte veta att jag ridit med halskrage i över 20 år o den är ju lika självklar för mej som hjälmen o inte hade något med armen i mitella att göra... :) Jag hade innan skadan anmält Billy för att debutera i dressyr o precisionstävling inomhus den 10 april. Jag är ju envis som synden, så med hjälp av Katriina, en fantastisk tjej som hjälper Sigge att rida Dunder någon gång i veckan, höll vi igång körningen med Billy fram till tävlingen. Med facit i hand, så var det väl inte en av mina mest briljanta idéer, attan så ont jag fick under tävlingsdagen, MEN vi gjorde kördebuten med en godkänd dressyr med mest poäng (1:a) o körde precision utan rivningar dock med tidsfel (1:a). Veckan därpå hittade vi äntligen en hästlastbil i vår prisklass. Med lastbil blir det så mycket lättare att ta oss ut med våra hästar o då började drömmen om att få tävla par igen att gro.. Captain var ju med mitt mått mätt inte tillräckligt utbildad för att tävla i år, men kvalreglerna i körning är så omständliga o tävlingstillfällena är få, så jag chansade för att slippa offra nästa år på kval.

I maj började även Calicos inridning. Denna gången gjorde jag inte jobbet själv pga. min axel, utan tog hjälp av en annan duktig tjej, Ellen, som fick sitta upp medan jag stod på backen o assisterade. Framåt sommaren var det dags för mej att ta över, det har gått bra o han går nu ganska stadigt i form i skritt, trav o galopp på både ridbanan o uteritter.

Första etappen av kvalet för paret gick av stapeln i Umeå 11-12 juni. Det började med dressyr som vi klarade med näst bästa poängen (2:a), 0 fel i precision (1:a) Dag två var det maraton. Maratonhinder hade jag inte alls hunnit köra med paret innan, men man har 5 minuter på sig i varje hinder för att klara kvalet så jag tänkte att jag tar det bara lugnt. Första hindret var trångt så det ganska långsamt. 2:a hindret tände båda hästarna till rejält o hinder 3 o 4 hade jag väldigt pigga hästar som låg på rejält! Summa summarum så fixade kvalet med guldstjärna. ;)

Den 6:e juni är det svenska flaggans dag o i vår stad firas den genom att alla föreningar som vill delta, tågar igenom stan med flaggor ledd av en paradorkester. Där var vi med för att representera vår ridklubb, jag på Storfot o Sigge på Captain. Det var första gången på stan för Captain med paradorkester, skyltfönster, gatupratare o publik. Det var ingenting som påverkade honom, han gillade alla som kom fram o klappade samt talade om hur fin han var.

I juni har även Östersundstravet sin stora V75 helg, Jämtlands stora pris. I flera år har vi varit där o defilerat med flaggor i både trav o galopp för att sedan snällt stå o vänta under tal o sång för att efter det leda hela tåget ut igen. Det är otroligt roligt med allt folk o festligheter, för att inte prata om hur kul det är att se Sigge i vita ridbyxor, ridstövlar o kavaj... :)

I juli var det hembygdsföreningens dag. Där var vi med o körde folk en hel dag med Billy o Captain. Dunder var också med o arbetade snällt som "ponnyridningshäst".

Juli innebär också höskörd för oss o några dagars ledighet för hästarna. 4 dagar, 3 traktorer o

2 personer = 29 ton hö!

Barnens dag firas i juli med ett långt karnevaltåg som tågar genom hela stan.

Längst fram går en sambaorkester som LÅTER! Därefter tågar utklädda barn o vuxna.

Det hela avslutas med att hela tåget ska över en smal gångbro o in i stadsparken där alla samlas. Där blir det är en massa aktiviteter o uppträdande för barnen. Vi brukar ta med så många hästar vi kan på detta o de gillar verkligen all uppmärksamhet de får under promenaden o i parken där alla ska komma fram o klappa...

I juli var det även KM i dressyr (ridning) i klubben som vi tävlar för. Jag var med på Billy o Captain o döm om vår förvåning då jag tog hem senior KM med Billy o Captain kom 2:a i sin klass.

Under sommaren får hästarna vid flera tillfällen agera fotomodeller. Vi har en förening här som håller på med vintagekläder från sekelskiftet. De gör fotograferingar, fotoutställningar, almanackor mm.

Du kan även få bli sminkad, friserad o klä upp dej för fotografering med dessa kläder både i studio o här med våra hästar. Det är väldigt roligt med alla finklädde modeller på dessa fotograferingar men ack, sån tid de tar innan fotografen fått alla bilder så som hon vill ha dem... :) Våra snälla o trygga hästar uppskattas både hos modeller o fotografen.

I mitten av augusti var det dags för sista körtävlingen i kvalträsket, Lätt B vi tog första platsen i dressyr, körde felfritt o blev tvåa i precision o med en felfri maraton slutade vi i totalen som 2:a. Så nu är vi klar för att få tävla Lätt A, där får vi äntligen galoppera i precision o i maratonhinder. Tjoho! Vi tog en överraskande 2:a plats i DM med det resultatet.

Alla våra hästar älskar att bada förutom Calico som visade sig vara en riktig badkruka, men till slut övervann han sin rädsla för krokodiler (eller grodor) o kom på att vatten är ganska roligt att leka i....

I september har jag opererat om axeln o tagit bort lite järnskrot o flera skruvar i nyckelbenet. Det gör att det är väldigt lätt att jag bryter det om jag anstränger det eller skulle ramla av, så jag fick egentligen både häst o ridförbud av läkaren i 3

månader, så just nu blev det semester för våra hästar. Hästförbud fungerar inte alls, men jag hanterar bara en häst i taget. Ridförbudet klarade jag i 2 veckor o en dag innan jag satt upp på Captain för en lugnare uteritt tillsammans med Katriina o Dunder. Jag har dock lovat att hålla mej från att rida på Calico under dessa 3 månader.

Förutom det jag berättat om här så har vi varit ute på diverse ”ponnyridningar o körupdrag. ”ponnyridningen” är oftast lika populär bland de vuxna som barnen. Ofta är det karlar som vill prova att rida på riktiga hästar... :) Sedan jobbar våra hästar med lite av varje här hemma, harvar, sladdar ridbanan, kör ved o lite timmer. Jag rider så regelbundet jag kan med min kropp, för tränare i hopp o dressyr o försöker att komma ut på några tävlingar.

Men framför allt bidrar hästarna med styrka o energi för att jag ska stå ut med min smärta. Det finns inget bättre än när man har en riktig skitdag, bara hämta en häst i hagen klättra upp barbacka o ge sig ut i skogen för att bara vara här o nu för att förtränga smärtan för en stund. När jag sedan kommer hem igen så har ”tankat” massor med energi. Ont har jag fortfarande men är betydligt gladare o nöjdare med livet <3

Drömmen om fyrspannet gick om intet när Storfot i våras skadade en menisk. Han kan inte längre användas till fullo men då han är en så otroligt trevlig o allround herre vill vi väldigt gärna få en ”lillfot”. Därför har vi tagit Isadora på foder, nu håller vi tummar o tår för att det ska ligga en blivande fyrspannshäst i magen på henne :)

Sedan hoppas jag att både vi o hästarna får hålla oss friska så att vi kan fortsätta träna o utvecklas för nästa års äventyr.

Glöm inte att följa Stall Ponderosa på facebook om ni vill.

Karin Emilsson, Medlem Svenska shirehästföreningen